

LAIVAS

№ 5

No. 35

1924

"L A I V A S" (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publ. Co.

Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

AMERIKOJE:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam nam.	\$0.10

UŽSIENIUOSE:

Metams	\$3.00
Pusei metų	\$1.50

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. A.:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.10

ELSEWHERE:

One Year	\$3.00
Six Months	\$1.50

"DRAUGAS," PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

Savaitės Kalendorėlis

Rugp. — Rugsėjo mėn.

35 Savaitė — XII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

31. Sekmadienis	Šv. Raimundo Nonnato, išpaž.
1. Pirmadienis	Šv. Egidijaus, vien. Šv. Dvilikos Brolių, kent.
2. Antradienis	Šv. Stepono, karal.
3. Trečiadienis	Šv. Serapijos, pan. ir kent.
4. Ketvirtadienis	Šv. Rozalijos, pan.
5. Penktadienis	Šv. Lauryno Justiniano, vyskupo
6. Šeštadienis	Šv. Onesiphoro, kent.

L a i v a s

SAVAITINIS LIETUVIŲ KATALIKŲ LAIKRAŠTIS

No. 35

||| Rugp. (August) 25, 1924 |||

Metai IV

TURINYS:

1. XII Sekmadienis po Sekminių: šv. Mišių Lekeija ir Evangelija pusl. 68-683
2. Rusijos Reikalai (Apaštalystės Maldos Intencija Rugs. mėnes. 684-685
3. Tikyba ir Dora: Apie tikėjimą 686-689
4. Žiedeliai: Jaunoji Sužiedotinė (taša) 690-894
5. Katalikų Pasauly 695-696
6. Taika 697
7. Klausimai ir Atsakymai: Išpažintis ir Randos — Išpažintis ir Užtylėjimas — Plaukų kirpimas — Pralotas, Džiakonas ir Konauninkas 698-701
8. Lietuvos Žinios: 702-704
9. Aukos — Redakcijos Atsakymai 704
10. Vaikučių Skyrius: Julytė Mokykloje — Marytė ir Onytė — Vaikai ir Žvirblis 705-707

XII SEKMAD. PO SEKMINIŲ.

L E K C I J A

2 KOR. 3, 4-9.

Broliai: Tokį pasitkėjimą Dievu mes turime per Kristų, ne kad mes butumėm savaime tinkami ką nors manyti lyg iš savės, bet mūsų tinkamumas yra iš Dievo, kurs ir padarė mus tinkamus būti naujos Sandaros tarnais ne raide, bet dvasia. Nes raide užmuša, dvas'a gi givina. Jei mirties tarnystė, raidėmis pažymėta akmenyse, buvo tokioje garbėje, kad Izraelio vaikai negalėjo pažvelgti į Mozes veidą dėl jo veido spindėjimo, kurs tačiau turėjo išnykti, kaip gi ne bus didesneje garbėje dvasios tarnystė.

E V A N G E L I J A

ŠV. LUK. 10, 23-37.

Anuo metu Jėzus tarė savo mokytiniams: Palaimintos akys, kurios mato, ką jus matote. Nes aš sakau jums: daug pranašų ir karalių norėjo matyti, ką jus matote, bet nematė, ir girdėti, ką jus girdite, bet negirdėjo. Štai vienas įstatymo žinovas ėmė jį gundyti ir sakė. Mokytoju, ką aš tariu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą? Jis paklausė jį: Kas parašyta įstatyme? Kaip skaitai? Tas atsakydamas, tarė. Mylėsi Viešpatį, savo Dievą, visą savo širdimi, visa savo siela, visomis savo jėgom's, visomis savo mintimis, ir savo artimą, kaip pats save. Jis jam tarė: Gerai atsakei; tai daryk ir bus gyvas. Bet anas, norėdamas pats save pateisinti, tarė Jėzui: Ir kas gi mano artimas? Atsiliepdamas Jėzus tarė: Vienas žmogus ėjo iš Jeruzalės į Jeriką. Jis pateko tarp galvažudžių. Tė apiplėšė jį, ir sužeidė jį, nuėjo sau, palikdami jį pusgyvį. Atsitiko, kad tuo pačiu keliu ėjo vienas kunigas ir matydamas jį, praėjo. Tappat ir lėvitas, atsiradęs toje vietoje, jį matė ir praėjo. Vienas gi keleivis samaritonas ėjo pro jį ir jį pamatęs buvo galvestingumo sujudintas.

Jis prisiartino, aprišo jo žaizdas, užpylęs aliejaus ir vyno, užkėlė jį ant savo gyvulio, nugabeno į užeigą ir rupinosi juo. Kitą dieną jis išsiėmė du denarus, padavė užeigos savininkui ir tarė: Rupinkis juo ir jei ką viršaus išleisi, aš sugrįžęs tau atiduosiu. Kas iš šitų trijų tau rodosi buvęs artimas to, kurs pateko tarp galvažudžių? Jis atsakė: Tas, kurs jam parodė gailestingumo, Jėzus jam tarė: Eik ir tu daryk panašiai.

Melskimės už Vilnių!

RUSIJOS REIKALAI.

RUGSĖJO MEN., 1924 M.

APAŠTALYSTES MALDOS INTENCIJA.

ŠV. TĖVO PIJAUS XI PATVIRTINTA IR PALAIMINTA.

Šiandien Rusija plačiam pasauliui yra paslaptis. Kas Rusijoje įvyko per šešis paskutinius metus ir kas dabar ten įvyksta, praneša pasauliui bolševikų vien laikraščiai. Tačiau, kadangi Rusijoje viešpatauja griežta cenzura, laikraščiai nepasako to, kas iš tikrųjų yra.

Tikresnių žinių gaunama tik iš tų asmenų, kuriems pavyko, pagyvenus bolševikų Rusijoje ilgesnį laiką pabėgti iš bolševikų valstybės. Šitie laimingieji pabėgėliai piešia tikrąjį Rusijos stovį.

Ir štai iš tų pranešimų Rusijoje viešpatauja toks suvaržymas, toks vargas, toks prispaudimas, kad plunksna negali tinkamai to viso aprašyti.

Dabartinės Rusijos tvarkos įkūrėjas buvo Leninas, kuris neseniai mirė.

Bet iš tikro Leninas įkūrė Rusijoje vergiją, vargą, badą ir kruvinus persekiojimus.

Milioni žmonių tapo nužudyta. Žmonėms atimta visiška laisvė. Nė žodžio, nė asmens, nė susirinkimų laisvės Rusijoje nėra. Nėra ir tikėjimo laisvės. Tikėjimas pašalintas iš viešojo gyvenimo. Bažnyčios uždarytos arba paverstos teatrais ir kitomis įstaigomis. Mokyklos — bedieviškos.

O ką gi besakyti apie dorą? Ištvirkimas ir pasileidimas griaužia lyg kirminas rusų tautą. Moterystė panaikinta. Šeimynos gyvenimas suardytas.

Prie tokios tvarkos negali būti ir kalbos apie žmonių gerovę.

Ir Rusijoje jau nuo senai siaučia badas ir skurdas.

Šventasis Tėvas Pijus XI atjausdamas sunkią ir vargingą rusų liaudies padėtį — jau nuo senai rupinasi palengvinti vargą ir badą. Jo supesniu buvo nusiųsta tam tikra misija, kuri, įsteigusi Rusijoje kelioliką maitinimo stočių, teikė įmanomos pagalbos išbadėjusiems rusams.

Bet Šv. Tėvui rupi ne tik rusų kuno, bet ir jų dvasios reikalai. Jisai trokšta matyti rusus nuo amžių atsiskyrusius nuo Bažnyčios vienybės vėl po globa vienos Motinos, tikros Jėzaus Kristaus Bažnyčios.

Rusų liaudis yra giliai tikinti. Tik amžiais klaidinama jai buvo įtvėpta neapykanta Katalikų Bažnyčiai.

Dabar kuomet pravoslavų bažnyčios vadai patys bolševikų tapo išžudyti arba suvaržyti, kuomet pravoslavų bažnyčia bolševikų yra spaudžiama ir persekiojama — pasirodė visas dvasinis tos bažnyčios skurdas ir neturtas. pravoslavai mato patys, kaip tikėjimas liaudyje nyksta kaip dora puola, ir neranda tinkamų priemonių gelbėti tikėjiminį liaudies gyvenimą.

Čia vienatinis išgelbėjimas pravoslavams susijungti su mūsų Motina Bažnyčia tiesos ir tikros doros gaivintoja.

Šv. Tėvas Pijus XI ta mintimi ir pavedė Apaštalystės Maldai rugsėjo mėnesį Rusijos reikalus.

Melskime tad mūsų Geriausiojo Ganytojaus Ėirdį, idant Ji pasigailėtų vargstančių ir kunu ir dvasia rusų, idant sugražintų juos į tikėjimo vienybę, idant įvyktų Jos Pačios troškimas išreikštas žodžiais: “kad būtų viena avi-ja ir vienas ganytojas.” (Jo. 10).

APIE TIKĖJIMĄ.

Kiekvienas yra mūsų katalikų tėvų užaugintas, gauna iš jų ir tikėjimo supratimą. Tėvas, motina išmokina poterių, supažindina su Dievu, šventąją Jo valia ir apvairda. Kuomet giliaus pažįsta Dievą, Jo įsakymus, kuomet prieina išpažinties, pirmu-kartu priima Jėzų į savo širdį—tuomet jaučiasi esąs laimingas, nes Dievas nekaltumo mylėtojas, tarytum jaučiamai pažečia vaikelio dušią, stiprina savo malone ir pripildo ją džiaugsmu.

Neapsakomi laimės jausmai apima tada vaikina, kuris žadasi tuomet per visą savo gyvenimą tikrai Dievui tarnauti. Kiekvienas, be abejo, yra patyręs tas laimingąsias pirmosios Komunijos valandas; jas atsiminęs ir bedievis susigriaudina. Bet tai malonės valandos!

Žmogus auga, beaugdamas, deja, tikėjime silpsta. Pradedą pažinti pasaulį, mokosi gera, bet daugiau pikta. Susiduria su ištvirkusiais, netinkinčiais žmonėmis, pamaži šalinasi nuo Dievo ir pradeda abejoti. Du daiktu ypatingai prisidedą prie nustoјimo tikėjimo: negeras mokslas ir nedoras gyvenimas.

Klaidingas mokslas.

Šiandieniniai pasauliniai mokslai nevieną suklaidina. Mokslo įstaigos pas mus ne visur yra tokiose rankose, kurios skelbtų tikėjimą vaikų širdyse. Tose įstaigose randa ma knygu, pažeidžiančių tikėjimą. Jeigu dar pridėsime

blogas draugišas, tai nebus nuostabu, kad mokslus einanti jaunuomenė netenka tikėjimo.

Ne tik negeras mokslas, bet gal daugiau tikiškinio mokslo stoka esti priežastimi, kad mūsų jaunimas nebetenka tikėjimo.

Jei laukiniams žmonėms, niekadęs negirdėjusiems apie apšvietos vaisius, mes pradėtume pasakoti apie geležinkelius, telefonus — tai tik pasijuoktų iš mūsų.

Ne vienas mūsų, išgirdęs, kad vandens lašely yra šimtai, tukstančiai mažutėlių gyvuliukų, kad mažam kraujo lašely randas penki milijonai kraujo indėlių, anaipol nenorėtų tikėti. Kodel? Todel, kad žmogui nelengva įtikėti į tai ko pats nėra ištyręs. Tai kartais su pajuokimu atmeta tai, ką kiti, ilgas metus bevargdami, išrado, ištyrė, Panašiai atsitinka ir tikėjimo dalykuose. Didžiausieji mokslininkai lenkia galvą prieš Dievą, o mažamokslis didžiujasi savo bedieviškais įsitikinimais.

Labai klysta netikėliai, kurie nori tikėjimo dalykus apčiuopiamai suprasti, nes tuomet nebutų tikėjimas, tik paprastas žinojimas, supratimas. Nes ką žinau, į tai nereikia tikėti, tikime į tai, ką nesame matę, patyrę, bet sužinoję iš kitų pasakojimo. Čia užtenka žinoti, kad tas, kuriuo tikime, ne melagis, ir kad patsai galėjo patirti ir sužinoti tiesą. Todel drąsiai tikime ir galime tikėt į tai, ką Dievas yra apreiškęs, nes Dievas, kaipo visa žinantis, negali klysti ir negali mus klaidinti. Tik reikia patirti, ar tiesos, kurių mokina Bažnyčia, ištikro yra Devo apreiškštos; o kad tai sužinojus, reikia ištirti tikėjimo šaltiniai — Šv. Raštas ir Padavimas, nes jie paduoda mums tikrąjį Dievo mokslą.

1085175

Beto, kad tikėti, tai ne gana tik protui įsitikrinti, kaip klaidingi mano tikėjimo priešininkai; reikia dar Dievo malonės, nes pats Išganytojas pasakė: “Niekas negali pas mane ateiti, jei nepatrauks jo Tėvas, kuris mane siuntė.”

Dievas nei vieno verste neverčia tikėti, bet kiekvienam suteikia reikalingų šiame dalyke malonių. Jeigu Dievas kiekvienam apsireikštų ir aiškintų tikėjimo paslaptis, tai tuo pačiu kiekvieną priverstų tikėti ir atimtų žmogui liuosą valią, bet tai nesutinka su Dievo išminčiai, ir tikėjimas neturėtų nuopelnų. Išganytojas yra pasakęs: “Kas įtikės ir apsikrikštys, bus išganytas, o kas neįtikės — bus pasmerktas.”

Nedoras gyvenimas.

Tečiau lengviau yra įtikėti, negu pildyti tai, ką tikėjimas įsako. Šisai dalykas ir pagamina daugiausia tikėjimo priešininkų. Sutaisyti savo gyvenimą sulig Evangelijos mokslo bedieviui neparanku, nes tai vadinamos liuosybės varžymas. Kokis tai žmogaus kvailumas!

Norima, kad Dievas prisitaikytų prie ištvirkusios žmogaus valios. Kaip sudrumstame vandenyje neapsireiškia nors skaisčiausieji saulės spinduliai, taip ištvirkusio žmogaus protas neprieinamas Dievo tiesai. “Kuno žmogus neišmano to, kas yra Dievo dvasios.” Aprukęs veidrodis neiškiai arba visai neatmuša daiktų.

Vienas bedievis tarė su pašaipta dievotam krikščioniui: “Bėdinasai krikščionie, kaip nusiminsi, jeigu tavo dangus tk prasimanymas.” “Vargšė bedievi! — rimtai atsakė krikščionis, — kaipgi apsigausi, jeigu pragaras — tai ne juokai!”

Kodel neužpuldinėjama ant pasaulio mokslo tiesų?

Kodel apie jas neabejojama? Delto, kad tos tiesos nepaliečia doros, nevaržo žmogaus gyvenimo.

Tad ne įsitikrinimo stoka, bet nenorėjimas varžyti kuno pilinkimų yra svarbiausia netikėjimo priežastis. Aukštų mokslų ir doringi žmonės visuomet tikėdavo. Užteks priminus Njutoną ir Linėjų gamtininkus. Tad vienas mokslininkas pasakė: "Pamesk nedorybę, o rytoj busi tikintis."

Išvados.

Iš tai visa, kas pasakyta, lengva suprasti, kas reikia daryti, kad išlaikius tikėjimą ir jį padidinus. Jei tavo tikėjimas silpnas ir svyruojantis, arba jei visai jo netekai ir vėl nori jį atrasti, pašalink pirmučiausia tamsybių darbus, pamesk nedorybes. Toliau, prašyk Dievo tikėjimo dorybės, nes tikėjimas, tai Dievo dovana; Dievas apšviečia protą, kad važintum tiesą, palenkia valią, kad tą tiesą pamėgtum. Šauk lyg kitados Apaštalai: "Viešpatie, padidink mano tikėjimą!"

Jei turi tikėjimą, buk nusižeminęs, kad jo neprarastum, nes "tikėjimas ne puikijų, bet nusižeminusių," sako šv. Augustinas. Puikybė yra bedievystės motina.

Saugotis reikia paleistuvystės, kuri lyg tiršta ukana užtemdo Dievo regėjimą ir teisingus Jo teismus. Neskaityti negerų knygų ir neklausyti bedieviškų kalbų; saugotis bedievių draugijos.

Kad padidinus, sustiprinus savo tikėjimą, reikia pasistengti geriau pažinti tikėjimo tiesas. apmąstyti jo paslaptis, skaityti knygas aiškinančias tikėjimą, klausyti Dievo žodžio... Šitaip elgdamosi niekadus neprarasi tikėjimo.

J. Zimkus.

ŽIEDELIAI.

JAUNOJI SUŽIEDOTINĖ.

(Tąsa)

Kuomet ant rytojaus Marytė pabudo, jautėsi geriaus. Dar sykį užmerkė akis, lyg norėdama ką tai sau prisiminti, paskui skubiai pradėjo rėdytis. Pasimeldžiusi trusė apie pusryčius. Motiejaus nebuvo namie.

— Jau po šv. Mišių grįžtu, — tarė įeidamas dėdukas, otu dar dabar tiktai atsikėlusi. Šiandieną Padre išvažiuoja ir paskutines Mišias laikė.

— Dėduk, bučiuodama ranką ir atsiprašydama, tarė Marytė, šianakt blogai miegojau. Visą naktį kokie tai sapnai mane vargino. Dar vieną atsinenu. Buvau lyg ant savo šliubo, bet vietoje rožinės arba geltonos suknelės, turėjau baltą ir išrodžiau lyg lavonas. Jis truputį panašus, bet taip pat stebėtinai buvo persimainęs. Pasenęs, plikas. O muziką mums griežė pomirtines melodijas.

— Vai, tai mergaitei sapnai parupėjo, tarė Motiejus. Ar nemokino mus Padre, kad nereikia sapnams tikėti. Taip bus, kaip Dievas norės!

—:— —::— —:—

Ar matei, vaike, supykęs tarė senas Vupingas, mandarinas; prisivirei sau košės, dabar ir valgyk. Ką dabar apie mus žmones kalbės? Juk tai ilgai slaptoje negali likti, o sužinoję visi mus pajauks, pašieps. Masiupė ir mūsų piršliai paskelbs po visą Lingšunki ir Caojangu, kad Sin-

sina pirmoji atsisakė eiti už mandarino sunaus. Ar girdi: atsisakė palikti moterimi mandarino sunaus kartojo tėvas kiekvieną žodį skyriumi, sukandęs dantis ir pilnas rustybės.

— Dar nepartraukė, tiktai.... teisinosi jaunas Vupingas.

— Tylėk, sušuko senis, kuomet tau sako tėvas. Kaip gi nepartraukė, tiktai pareikalavo nuo mūsų, kad pasirašytumė po sąlygų, jųjų prietarų reikalaujamų. Dar to truko, kad koksai darbininkas stato sąlygas mandarinui, paniekinęs savo tikyba. Gerai tau už tat, nes įsikišai ne į savo dalykus. Aš pats buvau išrinkęs tau kitą merginą, o t vo dalykus. Aš pats buvau išrinkęs tau kitą merginą, o tu užsispyrei ir norėjai paimti Sinsiną (žvaigždę), o dabar sek ją. Seniaus viens kito nematydavo ir tėvams paliepus apsivesdavo ir budavo laimingi... Ko čia juokies, kvaily? Dar čia juokus krėsi, užtraukęs ant mano senatvės panieką ir kaimynų pasityčiojimą.

— Bet, tėve, viską bus galima pataisyti ir paniekos išvengti.

— Taip, bet priėmus jų sąlygas, pajuokdamas atsiliepė tėvas.

— Ne, tėve, tiktai per teismą, reikalaudami savo teisių. Prieš keturius metus Masiaupe prižadėjo man savo anukę, Sinsiną be jokių sąlygų, o todėl ir turi be jų man ją duoti. Senam mandarinui, ištiesų, patiko šis sumanymas, nes pažvelgė į sunų jau su mažesne rustybe akyse.

— Tad ją nori apskūsti teisman? — klausė, šiek tiek nusiraminęs tėvas.

— Ne aš dariau sutarimą — atsiliepė sunas.

Ne tu? tad aš turėčiau juos skūsti, vėl rustingai sušu-

ko tēvas. [Kitaip prakeiktų mus, mane ir tave, visas bočių dvasios, čia tame aukuryje esančios. Tad atsimink! Pakalbėsiu tuojaus su teismo viršininku, - tarė išeidamas iš kambario.

— Tapo, — kalbėjo pats su savimi sunus tėvui išėjus. — Busiu kartu su tėvu savo Šinsinos skundiku, nors ją gerbiu. Turiu jos neapkęsti už tai, kad... Čia nutruko mintys, nes jam rodėsi, jog į jį baisiai paveizėjo bočių stovylos, kurios stovėjo ant naminio altorėlio. — Taip — toliaus mąstė, gerai tēvas sakė, kad bočiai mane prakeiks. Bet vėl, kur tai jo sielos gilumoje ramiai, nedrąsiai kylo klausimas: O ji? Ne, pakratė galvą, aš turiu jai viską pasakyti, bet tą viską pats, be liudininkų, nors tai bus priešingai mūsų papročiams. Tegul aš išgirsiu iš jos lupų, kad... ir vėl nedabaigė, tiktai giliai atsiduso:

— Vai, Sinsina, kaip gi man liudna būtų be tavęs....

Už valandos paskiaus grįžo jaunas Vupingas iš Lingšiunki, pasimatęs su Sinsina. Ejo pamažu susimąstęs, kaip tikrai nežinodamas, kur žingsnius pasukti, arba klausėsi kaip kokio slaptingo balso, kurs buk tai ėjo iš toli prie jo. Abejingi jam buvo žmonės, kurie ėjo pro šalį, tiktai nuliudusiomis akimis veizėjo į rudens atmainas gamtoje ir piktas ant savo likimo. Visas buvo paskendęs savo vidujo gyvenimo mintyse. Jo širdis smarkiaus pradėjo plakti ir nuo tų minčių galva skaudėte skaudėjo. Tad viskas, mąstė sau, nuo manęs prigulės, taip ji man pasakė: "Nuo tavęs viskas priklausys, ar kartu čia ant žemės gyvensime arba tenai aukštai" ir parodė pirštėliu į dangų. Ir tai buvo paskutinieji jos žodžiai... Nuo manęs priklauso...

Suprantu, tarė pamąstęs: ji nori, kad priimčiau jos

tikėjimą, arba.... Bet tėvas niekuomet to nedaleis.... Kad būtų bent atvirai pasakiusi: Ne! Geriaus vėlyčiau, kad būtų mane prakeikusi... tuo tarpu pabėgo; mačiau tiktai, kaip iš jos akių... per skruostus rėdėjo, kaip žemčiugai ašaros....

Taip bemąstydamas ir nepasijuto, kaip priėjo prie savo tėvo namų. Atsipeikėjo, bet ir vėl susimąstė, ką reiks tėvui atsakyti, jei paklaus, ką manau. Skūsti ją, ar ne?

Pasiryžo skūsti. "Ji pasiduos, teismo nusigandusi ir tuomet tėvas ir aš išvengsime žmonių pašaipos."

-:- —:—:— -:-

Liudna buvo seno Motiejaus name, kuomet atėję kareiviai ir sukaustę Marytę pančiais, kaip kokią piktadarę imtė kalėjiman. Motiejus sėdėjo kaip suakmenėjęs. Šis ir tas iš krikščionių ateidavo pas jį, bet pamatę jį kaip sustingusį, greitai išeidavo. Tiktai vakarop, kuomet Gotangai sužinoję apie Motiejaus nelaimę, atbėgo pas jį, ir atgaivinus nusivedė pas save, pavalgidino ir paguldė į lovą.

Ant rytojaus anksti Motiejus iškeliavo į Caojangą, kad pamačius, kaip jo mylimoji anukė bus teisiama. Čia jisai sužinojo, kad Susinos byla bus nagrinėjama teismo už 2 savaitę ir tuomet tiktai jis bus pašauktas kaipo liudininkas.

Praėjo dar antra ir trečia savaitė, o Marytės nešaukė į teismą. Tik už mėnesio po sunkių bado ir šalčio kankinimų kalėjime, išvedė ją į kiemą, kur įvykdavo teismai. Teisėjas paklausė jos, ar nori išlaikyti ištikimybę sužadotiniui: Mergaitė atsakė, kad taip, jei jis išpildys jau pirmiaus paduotas sąlygas. Toksai atsakymas buvo lygus atsisakymui, nes kaip mandarinas, tip ir jo sunus nenorė-

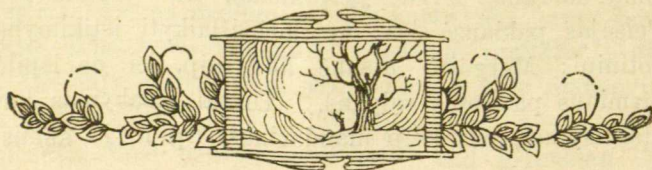
jo nė girdėti apie kokias ten sąlygas. Todel teisėjas nusprendė, kad negali priversti Sinsinos eiti moterystėn už Yupingo.

Jaunikis, negavęs sau palankaus teismo nusprendimo Caojange, įnešė skundą į aukštesnį teismą Hengcou, kur kareiviai nuvedė ir Marytę. Motiejus, apie tai sužinojęs, norėjo tuojaus tenai eiti, bet dėl įvairių priežasčių tikslai už dviejų savaitių vėliau galėjo iškeliuti.

Paėmęs rankon lazda, geležėmis apkaustyta, užsimovęs ant galvos didelį brilių, į kitą ranką rišulį su maistu, iškeliaavo į Hengcou. Laiks nuo laiko klausinėjo žmonių kelio. Atvykęs į Heng-cou, sužinojo, kad Sinsina arba Marytė, Masiaupo duktė, su kareiviais yra pasiūsta į Cangšy, Hunano sostinę.

Senas Motiejus, ilgai nelaukdamas, vyko į nurodytą vietą. Jisai turėjo su savim laišką nuo misijonieriaus, tėvo Gerardo į tėvus Pranciškonus ir seserims Pranciškietėms, kuriame jų prašė, kad Motiejų priimtų į savo globą. Motiejus tad pirmiausiai pas juos ir užėjo. Atlikęs išpažintį ir priėmęs Švenčiausią Sakramentą, nuėjo į zakristiją ir viską papasakojo tėvui, to namo viršininkui, pavesdamas savo anukę karštomis tėvų misijonierių maldoms. Maž daug jau buvo girdėta apie ją, nes ant rytojaus turėjo įvykti viešas teismas.

(Bus daugiau)

KATALIKŲ PASAULY.

Liurdas. Šiomet vasarą aplankė garsią stebuklingų vietą Liurdą (Prancuzijoje) arti 131.000 maldininkų. Daugelis tikinčiųjų išmeldė sau per Panelės Švenčiausios užtarimą įvairių malonių. Nesenai stebuklingai pagijo garsi Chicagos artistė McCormick, kuri ilgai turėjo gydyti savo skaudamąją ranką.

Atsivertė. Anglikonų dvasiškis Rouse, kuris užsiimdavo spiritizmu (dvasių iššaukimu), nesenai priėmė katalikų tikėjimą. Jo trys sunus tai buvo padarę pirmiau.

“Kovos lauko vienuolės”. Washingtone pastatytas yra paminklas užvardintas “Kovos lauko Vienuolės”. Paminklas pastatytas atminčiai seserų vienuolių, kurios daug pasidarbavo Suvienytoms Valstybėms civilio karo metu. Jos ramino mirštančius, slaugino sužeistuosius. Jų pasišventimas liko neužmirštomas. Paminklas bus iškilmingai atidengtas Rugsėjo 20 d. Bostono Kardinolas O’Connell dalyvaus iškilmėse ir sakys prakalbą.

Amerikos Lietuvių Katalikių Moterų Sąjungos Seimas — įvyko Chicagoje Rugpiučiui 18-20 dienomis. Į Seimą atvyko atstovų 53. Upas Seimo buvo pakilęs. Posėdžiuose atsilankė nemažai svečių, Chicagos inteligentų. Šis Mot. Sąjungos Seimas yra Jubilėjinis. Jau praslinko 10 metų, kai Sąjunga gyvuoja. Toms 10-čių metų sukaktuvėms Sąjunga išleido savo mėnesinį laikraštį “Moterų Dirva” žymiai padidinta (72 puslapių) su gražiais paveikslais vaizduojančiais Sąjungos veikėjas ir Sąjungos kuopų grupes.

Kiek yra rusų išeivių. Nesenai Tautų Sąjungos išeivybės, reikalams komisaras Nansen paskelbė, kiek gyvena užsieny rusų, pabėgusių iš Rusijos dėl bolševikų persekiojimų.

Tais daviniais Vokietijoje dabar esama 500.000 rusų išeivių, Prancuzijoje—400.000, Bulgarijoje—33.000, Turkijoje—29.000, Rumunijoje—30.000, Makedonijoje ir Trakijoje—661.000. Viso jis priskaitė 1.734.500 rusų išeivių.

Tačiau šios žinios nėra visai tikslios, nes į šį skaičių neįeina išeiviai, išsisklaidę kitose valstybėse kiek mažesnėmis grupėmis. Nemaža, pav., rusų išeivių prisiglaudė dar Italijoje, Pietų-slavijoje, Čekoslovakijoje. Pastarojoje rusai išeiviai ypač pasižymi savo veiklumu. Čia vyriausybės palankumo dėka jie įsisteigė net universitetą, nekalbant jau apie šiaip įvairias kultūrinio pobūdžio organizacijas.

Bendrai galime skaityti, kad dėl bolševikų vienašališkos, persekiojimų politikos bastosi po užsienį apie 2.500.000 rusų išeivių. Km.

Didžiausias laikraštis. Didžiausio formato laikraštis pasaulyje yra "Illuminated Quadruple Constellation". Šis laikraštis išeina kartą šimtmetyje. Paskutinis numeris išėjo 1850 metais. Laikraščio formatas buvo $2\frac{1}{2}$ metrų ilgio ir 1 mtr. 80 cent. platumo ir turėjo 80 puslapių po 13 skilčių. Šio laikraščio iki šiai dienai užsiliko tik vienas ekzemplioris, kuris laikomas Aacheno laikraščių muziejuje. Antrasis numeris išesis 1950 m. Tame numery bus visa praėjusio šimtmečio istorija. Lėšos šio milžiniško laikraščio leidimui duodamos Naujorko spaustuvinių ir leidėjų sąjungos. K.

T A I K A .

Rugsėjo 1 d. š. m. Genevos mieste (Šveicarijoje) susirinks Tautų Sąjungos nariai. Į Tautų Sąjungą įjensia veik visų Europos ir Azijos Valstybių atstovai.

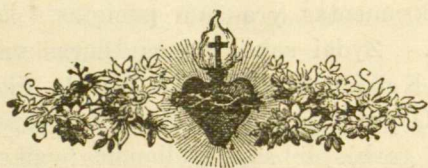
Šis susirinkimas yra ypač mums lietuviams svarbus, nes bus svarstomas Vilniaus klausimas.

Kiekvienam geram lietuviui rupi Vilnius, Lietuvos sostinė, kuri šiandien yra lenkų rankose.

Tautų Sąjunga svarstys, kam turės galutinai prigulėti Vilnius ir mėgins taikinti Lietuvą su Lenkija.

Yra vilties, kad Vilniaus klausimas bus mūsų naudai išrištas ir tuo budu, reikia tikėti, įvyks taika tarp Lietuvos ir Lenkijos.

Kiekvienas lietuvis katalikas turėtų atminti šį svarbų suvažiavimą Rugsėjo 1 dieną ir melsti Auksčiausiąjį, kad teiktųsi paveikti į šios pasaulio valdovų protą ir širdį, idant jie teisingai išrištų Vilniaus klausimą ir sutaikintų taip ilgą laiką nesantaikoje gyvenančias kaiminines Valstybes, Lietuvą ir Lenkiją.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

IŠPAŽINTIS IR RANDOS.

Klausimas.

Kunigas per išpažintį reikalauja iš žmonių, kad nesi-saugotų šeimos. Bet nuėjus pas kunigą jam priklausančių namų parendavoti, neišrendavojo, nes šeimyna buvo perdidelė. Kur teisybė?

Atsakymas.

Kieno teisybė? Ar Tamsta klausai, kur Tamstos teisybė? Ar kur kunigo teisybė?

Sakysime, kad kunigo teisybę žiurkės suėdė. Ar tai jau Tamistai valia ir gi buti neteisingu? Ne kunigai Dievą sutvėrė. Ne savo įsakymus, bet Dievo įsakymus jie skelbia. Ar geri kunigai, ar blogi, Tamsta juk visvien nepasikarsi dėl kunigo. Gyventi visvien nori. O norint gyventi, norint laimingu buti, nori beabejo amžinai gyventi ir amžinai laimingas buti, jeigu tik galima.

O galima Tamistai amžinai laimingu buti tik tuomet, jeigu iš sakramento moterystės nedarysi paleistuvystės. Moterystės sakramentas yra tam įsteigtas, kad kudikiai būtų ir augtų. Žydai sako: "duos Dievas vaiką, duos ir ant vaiko." Krikščionis bent tiek privalo tikėjimo turėti, kiek žydai. O paversti moterystę tik kuno paleidimu, pavydėti Dievui garbės ir savo galimiems vaikams dangaus amžinos gyvybės, pavydėti savo senatvei maitintojų, yra negera, neprotinga, paleistuvinga.

Kunigai paprastai namų samdymui neturi. Jeigu ku-

ris užsiima namų persamdymo bizniu, tai jis nesavo biznį varo. Bet tokių labai nedaug. Ir pagaliaus mums kas darbo. Mes jų netaisyšime ir už juos neatsakysime. Nei Tamsta. Mes kiekvienas savo išganymo dabokime.

IŠPAŽINTIS IR UŽTYLĖJIMAS.

Klausimas.

Toks atsitikimas. Žmogus ilgai nebuvo buvęs prie išpažinties. Atlikęs išpažintį nenusiramino. Eina pas kitą kunigą ir nesisako, kad neseniai buvęs išpažinties, kad prie šv. Komunijos nedrįšęs eiti, bet vėl iš naujo išpažįsta nuo pradžios. Aryra nuodėmė toks užslėpimas? *O. E.*

Atsakymas.

Meluoti per išpažintį nevalia, nes nevalia meluoti niekuomet. Yra sunkus nusidėjimas, jeigu per išpažintį žmogus užtylėtų nuodėmę. Eiti prie išpažinties nėra nuodėmė, tiktai geras daiktas. Tad ir užtylėjus apie atliktą išpažintį nėra nuodėmė. Taip pat nėra nuodėmės, jeigu žmogus neišdrįso prie šv. Komunijos priėti. Tad ir užtylėjimas tokios savo nedrąsos nedaro nuodėmės.

Paprastai negali būti čia užtylėjimo. Nes kunigas paprastai klausė tiesiog, kuomet buvai išpažinties, ar komuniją priėmėi? Ir ant tiesioginio klausimo atsakyti melagingai — yra nuodėmė.

Bet kam čia apie nuodėmę, ar ne nuodėmę kalbėti? Jeigu žmogus nori po išpažinties gauti sau ramybės, reikia stačiai ir aiškiai visą tiesą pasakyti visame kame. Jei ką pamirši, — ne bėda: kitą kartą pasakysi. Nepasakęs, užtylėjęs, pamelavęs žmogus visuomet bus neramus. Ir dar "Laivui" darys neramybės: klausinės ir atsakinėti reikės.

PLAUKŲ KIRPIMAS.

Klausimas.

Tėvai ir vyrai neleidžia moterims ir dukterims kirpti plaukų; sako, kad atrodo, kaip čigonkos. Kaip geriau, ar kirpti ar ne?

Atsakymas.

Apie tai jau buvo atsakymas "Laive." Prie buvusio atsakymo galima pridėti, kad kirpimo plaukų moda yra įvesta šiomet, o kitą metų bus panaikinta. Nusikirpusios plaukus šiandieną moka už kirpimą, kitą metų gaus pirkti plaukus ir vėl mokėti pinigų. Svetimi plaukai yra nesveikas daiktas: visokių gyvyvių yra svetimuose plaukuose. Bus daug moterėlių, kurios nusišutins sau galvą su svetimais plaukais, ir dar pinigėlius už savo gėdą gaus užmokėti. Kuri moteris ar mergaitė protelio nepametė, nepames ir savo gražių plaukėlių.

PRELOTAS, DIAKONAS IR KANAUNINKAS.

Klausimas.

Koks yra skirtumas tarp praloto, džiakono ir kanauninko?

Atsakymas.

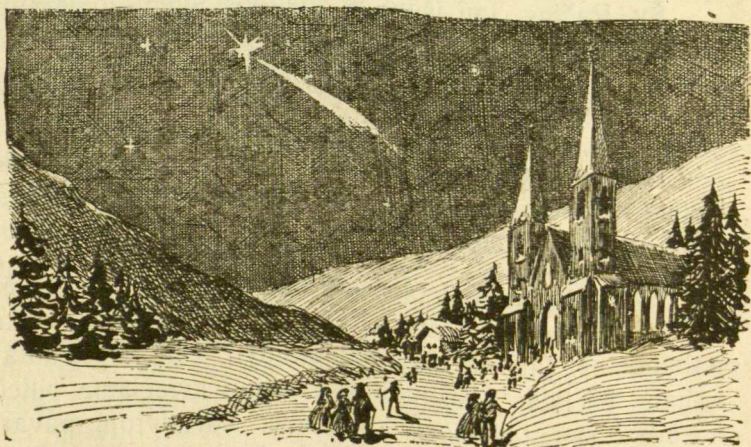
Džiakonas yra pastatytas ant kelių, arba keliolikos kunigų perdėtiniu, prižiūrėti ir vyskupui pranešti apie sau pavestų kunigų darbavimosi. Jis yra vyskupo pagelbininkas vyskupijos dalyje.

Kanauninkas yra Vyskupo tarybos narys. Jis turi patariamą balsą visos vyskupijos reikaluose, kuomet to patarimo vyskupas klausia.

Pralotai yra dvejopi. Vieni yra dieceziniai, kiti taip vad. Popiežiaus pralotai. Šv. Tėvo pralotai jokios valdžios neturi. Yra tai garbė, kuri suteikiama yra už nuopelnus ir duoda tiktai teisę vyskupiškos spalvos drabužius nešioti.

Dieceziniai pralotai turi tokią pat teisę, kaip kanauninkai, tik yra skaitomi už juos vyresni, nes praloto garbė duodama yra už didesnius nuopelnus.

Kanauninkai ir pralotai sudaro Vyskupijos taip vadinamą kapitulą, arba Vyskupijos tarybą, kuri vyskupui mirus turi teisės išrinkti vyskupijos valdytoją, kol Šv. Tėvas nepaskirs tikro Vyskupo. Kartais kanauninkų ir pralotų kapitulą turi teisės Šv. Tėvui net patarti, kas būtų naudinga į vyskopus tos diecezijos paskirti.

LIETUVOS ŽINIOS.

Seimo Pirmininkas — Pralotu. Kun. Kan. J. Staugaitis yra Šv. Tėvo Pijaus XI pakeltas pralotu. Kalbama, kad greitai laiku jis busiąs paskirtas vyskupu.

Savivaldybės. Seimas pertraukęs atostogas, buvo susirinkęs 22 d. Liepos ir laikė posėdžius iki 31 Liepos. Per tą laiką Seimas atliko daug svarbių reikalų. Tarp jų priėmė įstatymą apie savivaldybes. Sulig naujuoju įstatymu savivaldybės paliekamos, kaip buvusios. Tik apskrities valdybos pirmininku bus apskrities viršininkas. Tuo budu visokių idejalistų šaukimas, buk katalikai griauna savivaldybes, liko ore kabas....

Šv. Raštas. Jau išėjo iš spaudos Šventojo Rašto III tomas lietuvių kalba. Vertė ir pridėjo paaiškinimų Vyskupas Juozapas Skvireckas. Šis tomas Lietuvoje kainuoja 20 litų (arba \$2.00).

Naujas Latvijos Atstovas. Liepos pabaigoje atvyko į Kauną ir pradėjo eiti savo pareigas naujas Latvijos atstovas Lietuvai p. Balodis.

Kaliniai gaudomi. Nesenai burys kalinių buvo išbėgęs iš Kauno Sunkiųjų Darbų Kalėjimo. Milicija uoliai gaudo pabėgusius. Jau jie baigiami gaudyti. Dar nepagauta 14 kalinių. Išleistas atsišaukimas, kuriuo kviečiama piliečius nurodyti slapstančiuosius kalinius. Nurodytojų pavardės bus laikomos slaptume, o už nurodymą žadamos užmokešnis.

Katalikų Ligoninė. Nesenai Kaune susitvėrė Komitetas katalikiškajai ligoninei steigti. Į Komitetą eina šie asmenys: T. Pranciškus, T. Kipas, pral. Januševičius, p. Smetonienė, p. Gvildienė, p-lė Mačiulytė, p-lė Žakulauskaitė, p-lė Pipiraitė. Komitetas išleido atsišaukimą, kuriuo katalikai kviečiami dėti aukų naujai steigiamajai ligoninei. Aukos reikia siųsti šiuo adresu: **Kaunas, Laisvės alėja No. 31 — Katalikų Centrai**, pažymint "ligoninei."

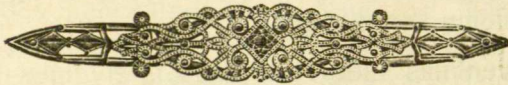
Prof. K. Buga serga. Lietuvos didis mokslininkas prof. K. Buga sunkiai susirgo: kraujas išsiliejo į smegenis. Kai kurių raidžių ir pavardžių nebeatmenąs. Ligos priežastis — perdidelis nuovargis. Prof. K. Bugai teks ilgesnį laiką gydytis užsienių sanatorijoje.

Pragyvenimas Lietuvoje pinga. Palyginus su prieškariniais laikais prekių kainos matosi, kad birželio mėnesy brangumas žymiai nukrito. Kas aiškinama gero šių metų derliaus perspektyvomis.

Kiek ir kame yra Lietuvos Banko aukso. Iš paminėto banko revizijos komisijos protokolo 3 Nr. matyti, kad gegužės 15 d. Bankas turėjo aukso viso labo 24.284.164 litų 94 ct., kursai radosi: Šveicarijoje, Berne, Nationalbank 157,979,77 gramų gryno aukso gabaluose, kas sudaro 1.049.964 lt. 50 ct., ten pat 796.999.12 gramų gryno aukso gabaluose, kas sudaro 5.297.012 lt. 67 ct., Švedijoje, Stokholme, Sveriges Riksbank rusų aukso rublių 1.710.000 rb. 00 kp., kas sudaro 8.761.538 lt 46 ct., ten pat 15 kilogramių gryno aukso, kas sudaro 99.662 lt. 95 ct., Danijoje, Kopenhagoje, Nationalbanken i Kiobenhagen įvairių valstybių aukso pinigų viso vertės 458.134 lt. 01 ct. Kaune, Federal Rezerv. Banko sertifikatai aukso doleriams gauti 141.650

dol. vertėj, kas sudaro 1.416.500 lit., Naujorke, Guaranty Trust Company of New-York banke 499.509.773 gramų gryo aukso gabaluose, vertės 3.319.840 lt. 04 ct., ten pat 501.553.271,8 gramų aukso gabalais vertės 3.333.421 lt. 50 ct. Kaune Banko kasoje įvairių valstybių aukso monetomis, aukso gabalais ir kitais daiktais vertės 548.060 lt. 81 ct.

Okupantai leido atidaryti švenčionių gimnaziją. Gimnazijos direktorium Vilniaus kuratorija patvirtino kun. dr. Trukaną. Kitais mokslo metais žada būti šešios klasės.

A U K O S .

“Laivui” pagražinti: Michalina Blėdis	\$1.00
Apšvietai: Michalina Blėdis	\$1.00
Vargdienėms Seselėms: J. Katučiuotė	\$50.00

Aukotojoms nuoširdžiai tariame dėkui.

“Laivo” Redakcija.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

J. M. p. J. K. (Baltimore, Md.) — Tamstos laišką su biblistų priekaištais gavome. Atsakymai tilps iš eilės vėliau. Del Tamstos klausimo patarimo opiame reikale patartumėm eiti tiesioginiu keliu. Susirinkite žymus ir rimti parapijonys ir viską išdėstykite aukštesnįajai Bažnyčios valdžiai.

J. M. p. iš New Britain, Conn. — Į Tamstos klausimus atsakysime kiek vėliau.

JULYTĖ MOKYKLOJE.

— Julyte, ar patinka tau mokykloje?

— Labai patinka, — atsakė Julytė: — daug vaikų, visi mane kalbina.

— Ir mokytoja patinka?

— Patinka. Su manim kalba, žaidžia. Tik labai viską nori žinot: vis vaikų klausia, kiek kas tur žąsų, ančių, kiek už ką mokėjo... Kažin, mama, ar pasakot, kai manęs klausinės, ar sakyt: nežinau?

MARYTĖ IR ONYTĖ.

Marytei ir Onytei mama davė po lysutę daržo, kad pasisėtų, kas katrai patinka.

Marytė pasisėjo ridisėlių ir morkų, Onytė žirnių ir agurkų.

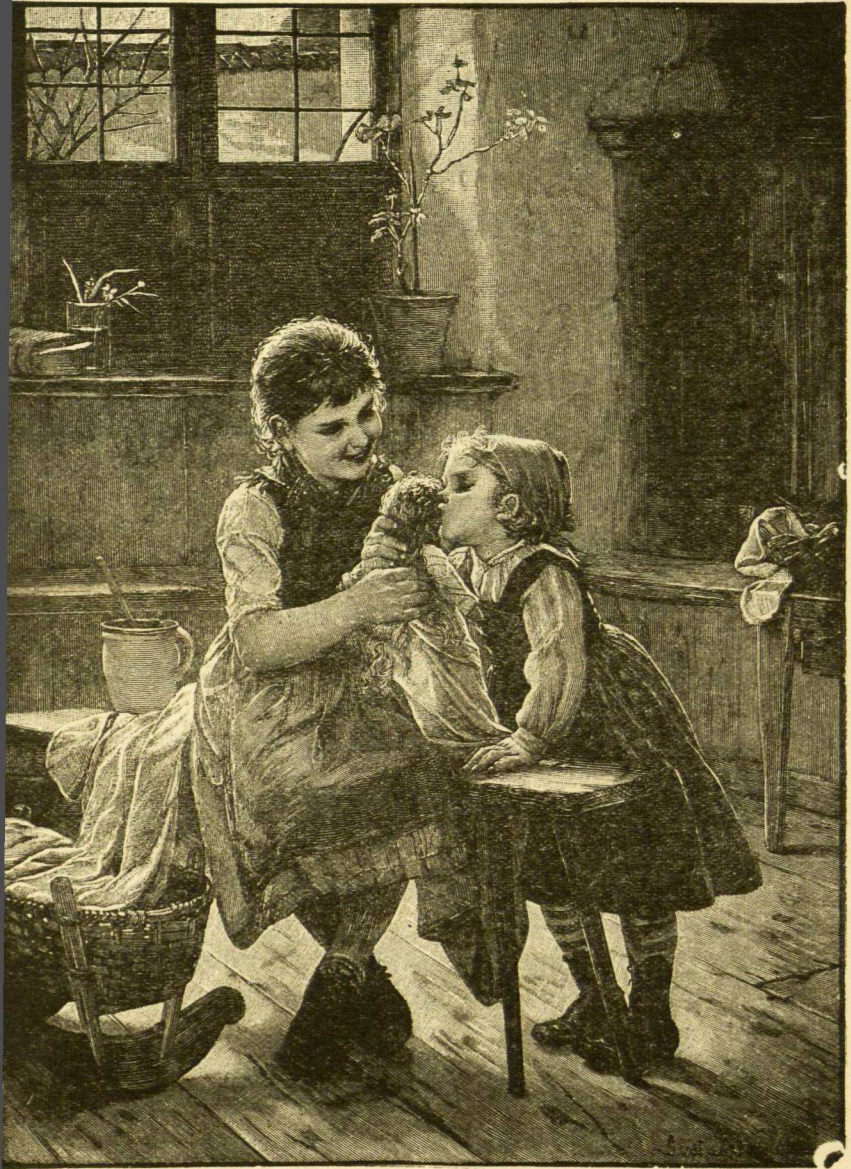
Pirmieji priėjo ridisėliai. Marytė nuėjus prisirovė ridisėlių ir nešasi nusiplauti.

— Kokia aš neišmanėlė buvau, kad ridisėlių nepasisėjau, — ėmė gailestauti Onytė.

Marytė ją nuramino: pasiulė dalytis ridisėliais pusiau. Netrukus ridisėliai išsibaigė. Bet tuojaus pradėjo megstis agurkai.

Onytė pasiulė Marytei dalytis agurkais pusiau.

Taip pat seselės dalijosi žirniais ir morkomis ir džiau-gėsi, kad taip gudriai įsitaisė.

VAIKAI IR ŽVIRBLIAI.

Juliukas ir Stasiukas mėgdavo kaštonus rinkti. Renka ir skaito, katras daugiau turi.

Kartą ėmė del vieno kaštono ir susibarė. Mat Juliukas pirmas kaštoną pamatė, o Stasiukas nuo žemės pakėlė ir į kišenę įsidėjo. Ėmė vaikai varžytis, stumdytis.

Tik staiga nukrito juodviem po kojų, pirma pyrago trupinėlis, o paskui du žvirbliai. Nukritę žolėje vienas per kitą verčiasi, sparneliais plasnoja ir čirška:

- Nesispardyk!
- Nesižnaibyk!
- Pyragas mano buvo.
- Man iš po snapo pagriebei.

Vaikai valandėlę žiurėjo į žvirblius, paskui šoko jų pagauti. Žvirbliai purptelėjo ir nulėkė.

Vaikai tyloms nuėjo nuo medžio. Stasiukas išsitraukė iš kišenės kaštoną ir sako:

- Imk, tai tavo.
- Juliukas sako:
- Neimsiu, tu mažiau turi.

**DVASIŠKO TURINIO KNYGOS,
KURIŲ SKAITYTI PATARIAMA VISIEMS**

1.	Šventosios Mišios Laukaičio Kun.	40c
2.	Sveika Karalienė! Natkevičiaus Kun. . .	75c
3.	Švenč. Sakram. Adoracijos Vadovėlis. . . .	30c
5.	Dvasiškoji Komunija	5c
6.	Trijų dienų rekolekcijos Civinskio Kun. . .	40c
7.	Šv. Pranciškaus Salez. dvasia I ir II t. . .	60c
8.	Kančios Istorija	15c
9.	Apie tikrąjį pamaldumą	10c
10.	Šv. Jurgis — Kentėtojas Paporonio	5c

Galima gauti "Draugo" Knygyne.

2334 So. Oakley Ave.

Chicago, Ill.

N O R Ė D A M I

Pirkti, Parduoti Ar Mainyti Vi-
sados Kreipkitės Pas Mus. Tas
Jums Bus Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str. Chicago

Tel Boulevard 0611 ir 0774

**PADAROM PIRKIMO IR PAR-
DAVIMO RAŠTUS**

Pasekmingai siunčiam pinigūs ir
Parduodam Laivakortes.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS

Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS

K R A U T U V Ė

Nepaprastas Musų Biznio Au-
gimas reiškia sąžinišką Kostume-
riams patarnavimą.

2338 So. Leavit Str.

1085175

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

“Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiarškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, nerviškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose! (Apgr.).

Tvirtas Kaip Uola

Didžiausias Lietuvių Bankas
UNIVERSAL STATE BANKAS

Visados buvo, yra ir bus
SAUGIAUSIAS IR TVIRČIAUSIAS

Kaipo Valstybinis Bankas po Illinois Valstijos
 ir Chicago Clearing House Association užžiūrą.

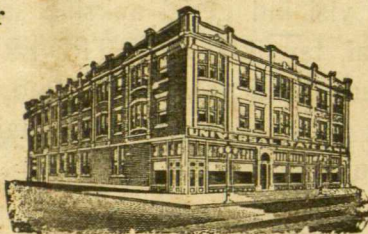
Banko Kapitalas ir

Perviršis

\$290,000.00

Visas turtas apie

\$3,000,000.00

Todel gali but tik vienas patarimas

Dėkite pinigus į

UNIVERSAL STATE BANKĄ

į savo grynai Lietuvių Banką. Čion visados ir
 suma ir procentus galima gauti ant pirmo parei
 kalavimo.

Saugumas ir Patarnavimas — mūsų augimo
 pamatas.

Gaukite šiandie šio Banko knygelę ir nelaiky
 kite savo pinigus visūr išmėtytus.

UNIVERSAL state BANK

3252 So. Halsted St.,

Chicago, Ill.